

DE UITGEVER ANNO NU

Site en teksten © De Satiricus.nl, 16 oktober 2007

Een groot feest vorige week aan de grachtengordel: de 75.000ste literaire thriller dit jaar was uitgegeven, De verdorven zon van Jan Smaks, die ook al dit jaar De krankzinnige schaduw en Het vervloekte tafelblad had geschreven. Reden voor uitgeverij Cachot om flink feest te geven voor heel literaire thrillerminnend Nederland.

We bezoeken de intussen uitgefeste uitgever Harm Knegjes van Cachot op zijn kantoor. Dat is een aangenaam pand aan het begin van de Prinsengracht.

Knegjes is een lange man, met een blonde lok die tot vervelens aan toe door hemzelf op zijn voorhoofd word gecorrigeerd. Hij was voorbestemd om in Medemblik Bakkerij Knegjes over te nemen, de bakkerij van zijn oom. Maar hij trok naar Amsterdam, begon zonder voorkennis een uitgeverij, en sprong in op de hype van literaire thrillers, en verdiende miljoenen.

Terwijl we comfortabel koffie drinken in futuristische lederen stoelen, loopt hij rond en maakt brede gebaren.

'Een prachtig boek over een ontvoerde moeder, die een verleden heeft als crimineel, verliefd wordt op de zoon van haar ex-minnaar, die met gitaarkoorden zestien mensen heeft omgebracht, maar die hem chanteerden met zijn fetisjistische passie voor het samenzijn met roze vazen, die en passant een wereldwijd geheim genootschap hadden waarbij met scheermesjes voodoo poppen worden mishandeld, omdat ze allemaal een slechte jeugd hadden gehad.'

In het verhaal lezen wij veel misdaad, bloed, en dooien. Volgens Knegjes lezen we niet goed, en hij legt uit waarom, als hij achter zijn bureau op zijn stoel ploft.

'Dit boek gaat over eenzaamheid, knellende familiebanden, cohesie en adhesie tussen verschillende culturen, hoe moeilijk het is je als individu in de moderne tijd staande te houden.'

Wij opperen dat wij die thema's uitgekauwd vinden. Knegjes antwoordt: 'Dat is maar een mening.'

Wij zeggen dat we het genre een uitvinding voor geldklopperij noemen. Knegjes antwoordt: 'Ik zou dat niet zeggen.'

'We lanceren Madeleine Waps met de inspecteur Tonnie Robben-serie. Frans Nagelpomp zal de kassa's laten rinkelen met 'de

rozenkiller', een man die moordt met de doornen van een roos. Laurens Oppenzwaai debuteert binnenkort met zijn irisscanthrillerserie. Ik verheugd me al op de kaftjes!

Volgens hem zijn we te kritisch op het genre.

'Christie en Simenon zouden we nu ook literaire thrillers noemen. Roald Dahl, Edgar Allen Poe, P.D. James: literaire thrillerschrijvers. De donkere kamer van Damocles, De aanslag, Anna Karenina, Misdad en straf. Literaire thrillers.

'Vergeet niet: wij zijn verkopers van een illusie. Zo is het uitgeverysvak altijd geweest.' Hij kucht en vervolgt: 'We moeten ook niet zo pretentief doen over literatuur. De artiest... poeh, wat koop ik daarvoor? Een groot probleem, onuitroeibaar. Wat is het verschil tussen mijn boodschappenlijstje en een gedicht van Hella Haasse? Het klinkt als een mop maar het antwoord is: er is geen verschil. Je valt voor een soort schrijven of niet, zo is het, ik bied het ene, de anderen bieden maar het andere.'

Als wij suggereren dat die anderen er niet meer zijn, draait Knegjes een rondje met zijn stoel, knijpt met zijn ogen, staat dan op, en staart uit het raam naar de gracht. Een rondvaartboot passeert.

Dan draait hij zich om, slaat hij op de stapels manuscripten op zijn bureau, en roept: 'Laten we het positief zien: in welk genre is de aanwas van schrijvers zo groot? Hier, tientallen potentiële literaire thrillers. Beetje herschrijven, juiste hoesje eromheen vouwen. Brood verkopen is moeilijker.' Hij knijpt zijn ogen fijn en zegt zachtjes: 'Overigens zit brood ook vol water. Hoor je mensen als jullie nooit over klagen.'

Maar 75.000 titels, dat is als iedereen in Apeldoorn een boek zou schrijven. 'Nou', zegt Knegjes giechelend als hij weer gaat zitten, 'dit is nou literaire democratie. Echt iets voor Nederland. Allemaal even goed zijn.'

Hij geeft aan dat wij best nog even mogen zitten maar dat hij weer aan het werk moet. Zo slaat hij aan het bellen, sms'en, mailen, twitteren. Dan verlaten wij een minuut of tien later maar zijn huis.

EINDE